

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3475/2018
29.08.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, др Илије Зиндовића и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Ђорђе Трифуновић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Нада Драгутиновић Милићевић, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4541/2017 од 20.12.2017. године, у седници одржаној 29.08.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4541/2017 од 20.12.2017. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 9102/14 од 21.02.2016. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужили на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа плати износ од 200.000,00 динара са законском затезном каматом од 21.12.2016. године до исплате. Ставом другим изреке, тужбени захтев за износ од 300.000,00 динара са припадајућом законском затезном каматом одбијен је као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужили накнади трошкове парничног поступка у износу од 81.600,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4541/2017 од 20.12.2017. године, жалба тужене је делимично усвојена, па је ставом 1. изреке потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 9102/14 од 21.02.2016. године у делу става првог изреке којим је обавезана тужена да тужили на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа плати износ од 50.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 21.12.2016. године до исплате и у ставу трећем изреке и у том делу жалба тужене је одбијена као неоснована, док је ставом 2. изреке преиначена пресуда првостепеног суда у преосталом делу става првог изреке, тако што се одбија као неоснован тужбени захтев у делу у ком је тражено да се обавезе тужена да тужили на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа плати износ од још 150.000,00 динара са

законском затезном каматом од 21.12.2016. године до исплате. Ставом 3. изреке одбијен је као неоснован захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14), према којој одредби је ревизија увек дозвољена када другостепени суд преиначи пресуду и одлучи о захтевима странака, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности. Правилно је оценио другостепени суд да је правилно утврђено чињенично стање, а материјално право је правилно примењено.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилца је ... дуги низ година. Дана 05.04.2014. године у том својству, као представник своје професије, била је гост у јутарњем програму на телевизији "ВВ" у блоку под називом "савети ...", када се тужена пријавила организатору емисије и представила да има конкретно питање у вези са темом емисије, које је гласило да је она ББ... и да ли ... познаје ББ којој је појела ... евра..., па је на захтев тужиле искључена из програма, јер је препознала тужену као бившу странку. Тужена је злоупотребила емисију која је уживо, са очигледном намером да повреди част и углед тужиле као ... износећи неистините наводе, при чему је јавност могла да стекне погрешну представу о поштењу, знању и способности тужиле као Тужилца је заступала тужену у ... поступку пред Првим општинским судом у Београду у предмету ..., коју је тужена поднела ради исплате зараде. Поступак је окончан пресудом од 04.04.2005. године којим је одбијен као неоснован тужбени захтев. По наводима тужиле иста је била изложена повременим узнемиравању од половине 2006. године и вређању од стране тужене, а када ју је крајем 2009. године узнемирила тужилца јој се писаним путем обратила тражећи да престане са узнемиравањем и да ће у противном пријавити полицији, после чега је тужена против ње поднела пријаву Дисциплинској комисији ГГ која је 03.03.2010. године одбачена. Тужилца је изреченим речима тужене у емисији означена као лопов. Тужилца наводи како је после два дана од те емисије изазвала саобраћајну несрећу услед стреса који је доживела и обратила се лекару да јој да неку терапију за смирење иако пре тога није пила таква средства. Њену децу, пошто има ... који су тада имали ... година и били у ... разреду основне школе, пријатељи су преко друштвених мрежа, facebook, интернета, у школи и на улици питали да ли је то њихова мама што је украла ... евра. Коментари су негативни, да је она лопов. Родбина ју је звала из ... и ... и питала шта се десило. Њена рођена сестра која живи у ... је исто била потресена. Колеге ... су на расправи у суду говорили да им само она не прича о ... етици, да они нису звезда ВВ него она, а један колега ... јој је рекао да су видели на ТВ какав је она један поштен

При овако утврђеном чињеничном стању, полазећи од одредбе чл. 154. и 158. ЗОО као и члана 200. ЗОО, првостепени суд је нашао да постоји одговорност тужене за насталу нематеријалну штету која је причињена тужилци и сходно околностима случаја

истој због повреде части и угледа, обавезао тужену да тужиљи исплати износ од 200.000,00 динара. У преосталом делу је тужбени захтев одбио као неоснован. Првостепени суд налази да је тужена изреченим речима означила тужиљу као лице склоно несавесном вршењу своје ... професије и лоповлуку без реалног основа, па су исте као неистините и увредљиве усмерене на личност тужиље и изречене средствима на начин којим се вређа њена част и нарушава њен углед. Тужена није доказала да је услед неповољног исхода поступка у коме је заступала тужену, тужиља присвојила на противан начин ... евра. При опредељењу висине првостепени суд је имао у виду околности да је оваква клевета изражена у регионалним медијима, да је цела та атмосфера у вези изјаве била мучна, да је тужиља због тога имала и непријатности које су се одразиле на њен породични, друштвени и професионални живот, те да је имајући у виду начин на који је повређена част и углед тужиље као и њен професионални и друштвени положај - признати ..., да је на основу тога јавност могла да стекне погрешну представу о њеном поштењу, знању и способностима, на име накнаде нематеријалне штете досудио износ од 200.000,00 динара као правичну накнаду.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду, налазећи да је првостепени суд правилно утврдио чињенично стање, али да је применом одредбе члана 200. ЗОО превисоко определио накнаду нематеријалне штете по овом основу и потврдио пресуду за досуђени износ од 50.000,00 динара на име повреде части и угледа док је у преосталом делу тужбени захтев у погледу висине накнаде нематеријалне штете (за још 150.000,00 динара) одбио као неоснован са траженом каматом. Потврђена је и одлука о трошковима поступка првостепеног суда, при чему другостепени суд налази да висина досуђене новчане накнаде нематеријалне штете није утицала на висину трошкова, те да нема места корекцији одлуке о трошковима првостепеног поступка.

Оцењујући наводе ревизије, Врховни касациони суд налази да се закључак и одлука другостепеног суда заснива на правилној оцени да је првостепени суд правилно и потпуно утврдио чињенично стање и на правилној примени материјалног права. Другостепени суд је правилно оценио да сходно одредби члана 200. ЗОО, а имајући у виду све околности случаја и тежину изговорених речи у јавној емисији, а које речи је изговорила тужена, адекватна накнада штете за тужиљу износи 50.000,00 динара, те да је првостепени суд превисоко одмерио износ накнаде штете по том основу.

Чињеница је да је оваквим понашањем тужене тужиљи повређена част и углед. Међутим, члан 200. ЗОО предвиђа да оштећено лице у случају повреде части и угледа има право да му се досуди правична новчана накнада независно од накнаде материјалне штете као и њеном одсуству. Правилно је другостепени суд оценио да је тежина ситуације коју је узроковала тужена а чиме је повређена част и углед тужиље таквог интензитета да би досуђени износ од 50.000,00 динара представљао правичну новчану накнаду сходно садржини предметног случаја, што указује на чињеницу да је другостепени суд у том смислу правилно применио материјално право.

Из напред изнетих разлога применом члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Весна Поповић,с.р.**

- 4 -

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић